

עשה ששיראו מלפניו - זה חלום רע. ועל זה לאותו צדיק מראים לו חלום רע, כמו שנתבאר.

בא ראה, שהנה שנינו, שאותו אדם שרואה חלום, צריך לו לפתח את פיו בו לפני אנשים שאוהבים אותו, כדי שיעלה רצונם אליו לטוב ויפתחו פיהם לטוב, וימצא הרצון והדבר הכל לטוב. הרצון שהוא המחשבה ראשית הכל, והמלה שהיא סיום הכל. ועל פן נמצא שהנה הוא שלמות בסוד עליון.

ומשום כך הכל מתקים, וצריכים אוהבי האיש להתקים באותו פתרון טוב, והכל הוא פראוי. ומשום כך הקדוש ברוך הוא מודיע לאדם כל אחד ואחד באותה הדרך שלו כמו שהוא, ובאותו גון שכל אחד ואחד אומר שיהיה חלום. אמר אותו יהודי, ודאי שהחלום אינו אלא לאדם צדיק, שהוא ראה חלום פראוי.

ובא וראה, שפאשר אדם ישן על מטתו, נשמתו יוצאת ומשוטטת בעולם למעלה ונכנסת למקום שנכנסת, וכמה קבוצות מזיקים עומדים והולכים בעולם ופוגשים את אותה הנשמה. אם היא צדיקה, עולה למעלה ורואה מה שרואה. ואם לא, נאחזת בצד ההוא, ומודיעים לה דברים פוזבים או דברים שעתידים לבא לזמן הקרוב. וכשמתעוררת אותה הנשמה שבו, היא מודיעה לו מה שראתה.

ועל פן לאדם שאינו צדיק מודיעים לו חלום טוב שאינו אמת, הכל כדי להסותו מאותה דרך האמת. פיון שהוא הסיט את דרכו מדרך האמת, מטמאים אותו. שכל מי שבא להטהר -

והאלהים עשה ששיראו מלפניו, זה חלום רע. ועל דא, לשהוא זפאה, אחזיו ליה חלמא בישא, כמה דאתמר.

תא חזי, דהא תנינן, דההוא בר נש דחמי חלמא, בעי ליה למפתח פומיה ביה קמי בני נשא דרחמי ליה. בגין דיסתלק רעותא דלהון לגביה לטב, ויפתחון פומייהו לטב, וישתפח רעותא ומלה כלא לטב. רעותא דאיהי מחשבה, שרותא דכלא, ומלה דאיהי סיומא דכלא. ועל דא אשתפח דהא שלימו איהו ברזא עלאה.

ובגין כך אתקיים כלא, ובעינן רחימין דבר נש (נ"א רחימין עליה דבר נש) בגין לאתקיימא בההוא פשרא טבא, וכלא איהו כדקא יאות. ובגין כך קדשא בריך הוא אודע ליה לבר נש, כל חד וחד, בההוא דרגא דיליה, כמה דאיהו. ובההוא גוונא דכל חד וחד, כמה דאיהו חלמא. אמר ההוא יודאי, ודאי דחלמא לאו איהו אלא לבר נש זפאה, דאיהו חמא חלמא כדקא חזי.

והא חזי, דכד בר נש נאים על ערסיה, נשמתיה נפקא ושטיא בעלמא לעילא, ועאלת באתרא דעאלת. וכמה חבילי טהירין, קיימין ואזלין בעלמא, ופגעין בה בההיא נשמתא. אי זפאה היא, סלקא לעילא וחקמאת מה דחקמאת. ואי לאו, אתאחדת בההוא סטרא, ומודיעין לה מלין פדיבן, או מלין דזמינין למיתי לזמן קריב. וכד אתער ההיא נשמתא דביה, איהי מודעא ליה מה דחקמאת. ועל דא, לבר נש דלאו איהו זפאה, מודיעין ליה חלמא טבא דלאו איהו קשוט. כלא בגין לאסטאה ליה מההוא ארח קשוט. פיון דאיהו אסטי אורחיה מארח קשוט,

מטהרים אותו, ומי שבא להטמא - מטמאים אותו. הנה ודאי כף נתבאר.

יָשְׁבוּ עַד שְׁעֵלָה הַבְּקָר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי לֹא זָכַר שְׁמוֹ שֶׁל יוֹסֵף בְּאוֹתָם דְּגָלִים, שְׁפָתוֹב (במדבר ב) דְּגָל מַחְנֵה אֶפְרַיִם, וְלֹא כְּתוּב דְּגָל מַחְנֵה יוֹסֵף, מִשּׁוּם שֶׁהַתְּנַגָּה עַל אַחֲיוֹ, וְהֵנָּה נִתְבָּאֵר. אָמַר אוֹתוֹ הִיְהוּדִי, וְדָאֵי שְׁמַעְתִּי, שְׁיוֹסֵף הוּא בְּעוֹלָם הַזָּכָר, וְכָל הַשְּׁבָטִים הֵם בְּעוֹלָם הַנְּקֵבָה, וְעַל כֵּן לֹא נִכְלַל יוֹסֵף עִמָּהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזָּכָר עִמָּהֶם.

מַה פְּתוּב? פְּלָנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחְנוּ. נַחְנוּ? אַחְנוּ הִיָּה צָרִיף לְכַתְּבֵי! לְמַה חָסַר א' אֶלֶּא מִשּׁוּם שֶׁסּוּד הַבְּרִית לֹא נִמְצָא עִמָּם. הַסְּתַלַּק מִשָּׁם א', שְׁהָרִי א' הוּא זָכָר. וְעַל כֵּן ב' הִיא נִקְבָּה, א' זָכָר. וּמִשּׁוּם כֵּף א' הַסְּתַלַּק מִשָּׁם, וְנִשְׁאַרוּ אוֹתָן נִקְבוֹת אֶצֶל הַשְּׂכִינָה.

אַחַר כֵּף אָמְרוּ בְּנִים אֲנַחְנוּ. נוֹסְפָה א'. אָמְרוּ וְלֹא יָדְעוּ מַה אָמְרוּ, מִשּׁוּם שֶׁיוֹסֵף נִמְצָא שָׁם, וְהַשְּׁלִימוּ הַדְּבָר וְאָמְרוּ אֲנַחְנוּ. מִנֵּיִן לָנוּ? שְׁפָתוֹב וַיֵּאמְרוּ שְׁנֵיהֶם עָשָׂר עֶבְדֵיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ. וַיֹּסֵף הוּא בַּחֲשָׁבוֹן. כְּשֶׁנִּכְנַס בַּחֲשָׁבוֹן, אָמְרוּ אֲנַחְנוּ. וּכְשֶׁלֶּא נִכְנַס בַּחֲשָׁבוֹן, אָמְרוּ נַחְנוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל הַדְּבָרִים הַלְלוּ שְׁאִמְרָנוּ כֵּאֵן, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בָּהֶם, שֶׁהָרִי הַשְּׂכִינָה לֹא זָוָה מִכָּאֵן, כְּפָתוֹב (מלאכי א) אַז נִדְּבָרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי ה' וַלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

מִסְּאֲבִין לִיָּה. דְּכָל מָאן דְּאִתִּי לְאִתְדַבְּרָא, מִדְּכָאִין לִיָּה. וּמָאן דְּאִתִּי לְאִסְתַּאבָּא, מִסְּאֲבִין לִיָּה. וְהָא וְדָאֵי אִתְמַר הָכִי.

יָתְבוּ עַד דְּסָלִיק צַפְרָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי לֹא נִזְכַּר שְׁמִיהַ דְּיוֹסֵף בְּאִינוּן דְּגָלִים. דְּכַתְּיב, (במדבר ב) דְּגָל מַחְנֵה אֶפְרַיִם, וְלֹא כְּתִיב דְּגָל מַחְנֵה יוֹסֵף. בְּגִין דְּאִתְנַגְּאֵי עַל אַחֲוֵי, וְהָא אִתְמַר.

אָמַר הַהוּא יוֹדָאֵי, וְדָאֵי שְׁמַעְנָא דְּיוֹסֵף אִיהוּ בְּעֵלְמָא דְּדְכוּרָא, וְכִלְהוּ שְׁבָטִין בְּעֵלְמָא דְּנוֹקְבָא אִינוּן. וְעַל דָּא לֹא אִתְכַּלִּיל יוֹסֵף עִמָּהוּן, בְּגִין דְּאִיהוּ בְּעֵלְמָא דְּדְכוּרָא עִמָּהוּן (נ"א ל"ג עמ'הוון).

מַה פְּתִיב, פְּלָנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחְנוּ. נַחְנוּ, אֲנַחְנוּ מִיבְעֵי לִיָּה. אִמְאֵי חָסַר א'. אֶלֶּא, בְּגִין דְּרִזָּא דְּבְרִית לֹא אִשְׁתַּפַּח עִמָּהוּן, אִסְתַּלַּק מִתַּמָּן א'. דְּהָא א' דְּכוּרָא אִיהוּ. וְעַל דָּא ב' אִיהִי נוֹקְבָא, א' דְּכוּרָא. וּבְגִין דָּא אִסְתַּלַּק א' מִתַּמָּן, וַאֲשְׁתַּאֲרוּ אִינוּן נוֹקְבֵי לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא.

וְלִבְתָּר אָמְרוּ, בְּנִים אֲנַחְנוּ, אִתּוֹסֵף א'. אָמְרוּ וְלֹא יָדְעֵי מַה קָּאֲמְרוּ. בְּגִין דְּיוֹסֵף אִשְׁתַּפַּח תַּמָּן, וַאֲשְׁלִימוּ מִלָּה, וְאָמְרוּ אֲנַחְנוּ. מִנְלָן, דְּכַתְּיב וַיֵּאמְרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר עֶבְדֵיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ, וַיֹּסֵף אִיהוּ בַּחוּשְׁבָּנָא, כִּד עָאֵל בַּחוּשְׁבָּנָא, אָמְרוּ אֲנַחְנוּ. וְכִד לֹא עָאֵל בַּחוּשְׁבָּנָא, אָמְרוּ נַחְנוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל הַנֵּי מַלִּין דְּקָאֲמַרְן הָכָא, קָדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא אִתְרַעֵי בְּהוּ, דְּהָא שְׂכִינְתָא (דף ר ע"ב) לֹא אֶעֱדִי מִהָכָא. כְּדַכְּתִיב, אַז נִדְּבָרוּ יִרְאֵי יי אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב יי וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יי וַלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ: